

PEKKA ERVAST

PAAVALI
JA HÄNEN KRISTINUSKONSA

VIIPURI
KUSTANNUSOSAKEYHTIÖ TIETÄJÄ

PAAVALI
JA
HÄNEN KRISTINUSKONSA

HELSINGIN ESITELMIÄ
SYKSYLLÄ 1922

PITÄNYT
PEKKA ERVAST

Tulisoronen
Lahti 2019

1. painoksen näköispainos
(Lisätty nimiösivu ja kirjaluettelo)

ISBN-978-952-7316-07-8 (nid.)

Kansi: Alkuperäinen

Valmistaja: BoD – Books on Demand
Norderstedt, Saksa 2019

PAAVALI JA HÄNEN KRISTIN- USKONSA

RUUSU-RISTI-KIRJASTO N:o 7

PAAVALI
JA
HÄNEN KRISTINUSKONSA

HELSINGIN ESITELMIÄ
SYKSYLLÄ 1922

PITÄNYT
PEKKA ERVAST

VIIPURI 1923
KUSTANNUSOSAKEYHTIÖ TIETÄJÄ

Saman tekijän

lukuisista teoksista on meiltä vielä saatavissa:

Haaveilija. Smk. 10: —.

Jeesuksen salakoulu. Toinen painos. Smk. 15: —, koruk. 25: —.

H. S. Olcottin elämäntyö. Smk. 5: —.

Mitä jokaisen tulee tietää teosofiasta. Smk. 3: —.

Mitä opimme sodasta ja vallankumouksesta? Smk. 1: —.

Onko Kalevala pyhä kirja? Smk. 6: —.

Teosofian sanoma nykyajalle. Smk. 15: —, koruk. 25: —.

Teosofia hengen uskontona. Smk. 3: —.

Uusi Jumala. Smk. 5: —.

„Hiljaisuuden ääni.“ Smk. 2: —.

Valoa kohti. Viides painos. Smk. 10: —, koruk. 15: —.

Loppuunmyydyt ovat: Mitä on kuolema? (toinen painos), Salatieteilijän sanakirja, Enkelein lankeemus, Uuden ajan aamun-koitteessa, Jumalan valtakunnan salaisuudet, Suuret uskonnot (toinen painos), Suomen kansallishaltia, Salatiedettä omin päin, Kalevalan avain y. m. y. m.

Piakkoin ilmestyy: H. P. Blavatskyn elämäntyö, Jumala ja onni, Nostradamuksen ennustukset, Alempi ja ylempi jooga, Historiantakainen ihmiskunta y. m.

KUSTANNUSOSAKEYHTIÖ TIETÄJÄ, VIIPURI.

PAAVALI JA HÄNEN KRISTINUSKONSA.

I

PAAVALI.

Emme taida suurestikaan erehtyä, jos sanomme, että täällä kristikunnassa suoranainen ateismi ei enää ole päivän ohjelmassa niinkuin joitakuita vuosikymmeniä sitten. Tieteellinen maailma on voittanut entisen puhtaasti materialistisen kantansa. Se on nyt omaksunut pikemmin skeptillisen näkökulman elämän suurissa kysymyksissä, eikä enää ole niin jyrkästi kielteisellä kannalla kuin ennen. Tämä kai puolestaan on vaikuttanut siihen, että ihmiset enemmän ajattelevat ja alkavat uskoa Jumalaan, niinkuin voimme sanoa. Heidän älyperäiset käsityksensä Jumalasta vaihtelevat tietysti keskenään. Maailma on jakautunut monenlaisiin lahkoihin täällä kristikunnassa, ja näiden lahkosten tunnustajat ja yleensä uskonnolliset ihmiset saattavat olla sangen eri mieltä erilaisista opinkappalekysymyksistä. Mutta joka tapauksessa voimme yhteisellä lausunnolla ja arvostelulla sanoa, että ihmiset enemmän kuin ennen uskovat Jumalaan. Suuret maailman tapahtumat ovat järkyttäneet mieliä. Elämä on ajattelevain ihmisten

silmissä tullut vakavaksi kysymykseksi, johon kaipaavat ratkaisevaa vastausta. Mutta elämällä ei voi olla vakavaa sisältöä, eikä se kaipaa vakavaa ratkaisua, jos ei kaiken ilmenneen olemassaolon takana ole olemassa näkymätön maailma, näkymättömiä henkivoimia, joita ihminen ei ilman muuta ymmärrä. Sentähden ihmiset sisäisen vaistonsa pakottamina tuntevat: täytyy olla näkymätön maailma, täytyy olla henkinen salaisuus, täytyy olla Jumala kaiken takana.

Tämä vaistoon perustuva, aavistuksen tapainen ratkaisu ei kuitenkaan ihmisiä tyydytä. Se ei heitä rauhoita, koska se ei ratkaise heille elämän vaikeita käytännöllisiä kysymyksiä. Päinvastoin se tekee heidät entistä enemmän levottomiksi, sillä vaikka voivatkin sanoa uskovansa Jumalaan, ovat he yhtä kaikki ymmällä omassa persoonallisessa ristiriidassaan. Ja sentähden he kaipaavat vielä muuta!

Jos näet Jumala on olemassa, on myös olemassa hyvän velvoitus. Jos ihminen tuntee ja uskoo Jumalan olevan, tuntee ja kuulee hän myös hyvän siveellisesti velvoittavan äänen sisässään.

Mutta ihminen on heikko, syntinen, epätäydellinen, pahan kahlehtima olento. Ja sentähden hän kysyy: missä on minulle pelastus tästä alennuksen tilasta? Mistä saan voimaa noudattaa hyvän velvoittavaa kutsua? Mikä minut vapauttaa tästä epätäydellisyyden maailmasta?

Ei tämä ole yksistään »kristillinen» pulma. Hindulainen, buddhalainen tai nykyaikainen teosofi, joka uskoo jälleensyntymiseen eikä ikuisen kadotukseen,

jonka katsantokannan mukaan ihminen siis palaa takaisin maan päälle, käyden täällä alituisen koulua, niin että hän joka tapauksessa vähitellen kehittyy, — hänkin syystä sanoo itselleen: paljon aikaahan tällä tavalla menee hukkaan! Jos pitää syntyä tänne uudestaan ja uudestaan, ehkä kymmeniä, ehkä satoja kertoja, niin ylen hidasta on kehitys. Eikö voisi pikemmin jotain saavuttaa? Eikö ihmisen elämän pitäisi saada käytännöllinen, todellinen ratkaisunsa jo ennemmin? Eikö ihminen nyt jo voisi nousta oman itsensä yläpuolelle, vapautua omasta itsekkyydestään, tuntea todella voimaa, hehkua ja intoa sisänsään, — eikö hän nyt jo voisi olla itselleen ja toisille hyödyksi ja iloksi?

Näin tuntee ihminen nykyaikana, niinkuin ennenkin, sielussaan, samalla aavistaen, että jossain piilee hänellekin mahdollisuus täyttyä uudella elämällä, täyttyä pyhällä hengellä, joka antaa hänelle voimaa kieltää itsensä, uhrautua, palvella, tehdä hyvää.

Mikä silloin on luonnollisempaa, kuin että hän kääntää katseensa semmoisiin ihmisiin, jotka ennen ovat maan päällä eläneet ja jotka ovat olleet täynnä suurta hengen elämää? Luonnostaan hänen katseensa kiintyy niihin ja hän kysyy: minkätähden ovat nuo ihmiset uhkuneet henkeä ja elämää? Minkätähden esim. kristikunnan alkuajalla, ensimmäisissä kristillisissä seurakunnissa uskovaiset olivat täynnä henkeä ja elämää? Mistä tuli heidän kuntonsa, heidän uskonsa, heidän voimansa?

Hän voi tyydyttää itseään kristillisellä selityksellä: Jumalan armo on ollut voimakas muutamissa. Ju-

mala on itse valinnut muutamat ihmiset erikoisiksi välikappaleikseen ja antanut heille voimaa ja elämää. Taikka hän voi rauhoittaa itseään itämaalais-teosofisella ratkaisulla: muutamat ihmiset ovat kehittyneet pitemmälle; muutamat ihmiset ovat vanhempia sieluja; he ovat enemmän kokeneet ja hankkineet itselleen enemmän voimaa, ja sentähden semmoinen elämä, jossa he ovat olleet erikoisesti Jumalan Pyhän Hengen täyttämiä, on ollut heidän kohtalonsa.

Mutta nuo selitykset tyydyttävät vain hetkeksi. Omatunto jää rauhattomaksi, ja sisäinen levottomuus pukeutuu jälleen epäileviksi ajatuksiksi. Eihän Jumalan armo saata olla puolueellinen. Jos Jumala on antanut hengen ja elämän muutamille ihmisille, on se ollut erikoista tarkoitusta varten. He ovat saaneet tehdä jotain jumalallista työtä maailmassa. Mutta koska minä — sanoo ihminen itselleen — olen ilman jumalallista henkeä ja armoa, ei Jumala siis tarvitse minua eikä minunkaan tarvitse Jumalan puolelta toivoa ja tavoitella korkeampaa henkistä elämää. Eikö Jumala näin ollen tahdokaan, että ihmiset eläisivät henkistä elämää, eikö Jumala aina kaipaakaan palvelijoita maailmassa? Omatunto kuitenkin todistaa päinvastoin. Omatuntoni sanoo, että Jumala aina on samanlainen, tänään sama kuin eilen ja huomenna sama kuin tänään. Jumala tietysti aina kaipaa ihmisiä, jotka voisivat hänen hengellään täyttyä!

Eiväthän toiselta puolen kaikki ihmiset, jotka esim. kristikunnan ensiaikoina elivät ja tulivat kristityiksi, voineet olla profeetta-sieluja, jotka juuri silloin syntyivät maailmaan ja sitten hävisivät. Ovathan ihmi-

Ruusu-Risti-Kirjasto:

N:o 1. **Seikkailu rosenkreuziläisten luona.** Kirj. Franz Hartmann. Suomennos. Smk. 15: —, sid. 20: —.

N:o 2. **Luominen.** Kirj. J. R. Hannula. Smk. 3: —.

N:o 3. **Rosenkreuziläinen maailmankatso-**
mus. Kirj. Max Heindel. Suom. K. Ingnatius. Smk. 75: —, sid. 100: —.

N:o 4. **Vaeltajana korvessa.** Kirj. J. R. Hannula. Smk. 9: —.

N:o 5. **Tubal-Kain.** Kirj. J. R. Hannula. Smk. 10: —, sid. 18: —.

N:o 6. **Jeesus Natsarealainen, Pythagoras, Judith ja Holofernes.** Kolme draamaa kirj. Rafael Ronimus. Smk. 30: —, sid. 40: —.

N:o 8. **Jumala ja onni.** Kirj. Pekka Ervast. Smk. 20: —, sid. 25.

N:o 9. **H. P. Blavatskysta sananen.** Kirj. Pekka Ervast. Smk. 9: —.

N:o 10. **Alempi ja ylempi jooga.** Kirj. Pekka Ervast. Smk. 20: —, sid. 25: —.

Kustannusosakeyhtiö Tietäjä, Viipuri.

Hinta Smk. 25: —, sid. 35: —.

ISBN-978-952-7316-07-8 (nid)